

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol. 18, No. 1, 2023. Article ID: OJED-18-01-003
Article Info: Received 15 November, 2022; Revised 21 March, 2023; Accepted 21 March, 2023

OJED

An Online Journal
of Education

www.tci-thaijo.org/index.php/OJED

การศึกษาปัจจัยสำคัญและแนวทางการตีความบทเพลงขับร้องสำหรับผู้เรียนวัย 9-11 ปี Studying Key Factors and Models of Instruction of Vocal Music Interpretation for 9-11 Years Old Learners

จิรภิญญา ศิริกุล¹ และ สยา ทันตะเวช^{2*}
Jirapinya Sirikul¹ and Saya Thuntawech^{2*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญและแนวทางการตีความบทเพลงขับร้องสำหรับผู้เรียนวัย 9-11 ปี ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้สอนขับร้อง จำนวน 7 ท่าน ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอข้อมูลในรูปแบบบรรยาย ผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการเรียนรู้ตีความบทเพลงขับร้อง ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) ทักษะที่เกี่ยวข้องและส่งผลต่อการเรียนรู้ตีความบทเพลงและถ่ายทอดอารมณ์ ได้แก่ ทักษะทางด้านดนตรี ทักษะทางด้านการผลิตเสียงขับร้อง ทักษะทางด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร และทักษะการควบคุมสมาธิขณะทำการขับร้อง 2) บทเพลงที่นำมาใช้ประกอบการสอนตีความบทเพลงขับร้อง ได้แก่ การคัดเลือกบทเพลงตามพัฒนาการของช่วงวัย และการคัดเลือกโดยคำนึงถึงองค์ประกอบของบทเพลงที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตีความบทเพลง และ 3) ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการเรียนรู้ตีความบทเพลงขับร้อง และ ตอนที่ 2 แนวทางการสอนขับร้องด้านการตีความบทเพลงสำหรับผู้เรียนวัย 9-11 ปี แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การฟังและอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับรูปแบบของบทเพลง การเชื่อมโยงกับบทเพลงโดยการเทียบเคียงประสบการณ์หรือจินตนาการ และการสื่อสารความหมายผ่านการแสดงขับร้อง

คำสำคัญ : การสอนขับร้อง, การตีความบทเพลง, ผู้เรียนวัย 9-11 ปี

¹ นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Graduate Student of Music Education Division, Department of Art, Music, and Dance Education, Faculty of Education, Chulalongkorn University.
Email: Jirapinya.srk@gmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Lecturer of Music Education Division, Department of Art, Music, and Dance Education, Faculty of Education, Chulalongkorn University.
Email: Saya.t@chula.ac.th

* Corresponding Author

Abstract

This qualitative research aimed: to study key factors and models of instruction of vocal music interpretation for learners aged 9-11 years old. Data were gathered from documents and in-depth interviews with seven key informants, obtained by purposive sampling, and analyzed using content analysis method. The results were divided into two sections. Section 1, the factors of instruction of vocal music interpretation consisted of 3 parts: 1) The skills related to and affecting the learning of vocal music interpretation, i.e., music skills, vocal techniques skills, movement skills, language and communication skills, and concentration control skills 2) The condition of song selection for teaching interpretation of singing songs, according to the learner development and elements of music that promotes learning of vocal music interpretation and 3) The other factors involved in song interpretation learning. Section 2, the models of instruction of vocal music interpretation for learners aged 9-11 years old, divided into three main steps, 1) understanding the form of the song by listening and reading 2) connecting to the song by correlating the learner's experience or imagination 3) communicating meaning through singing acting, and movement.

Keywords: instruction of vocal music, music interpretation, 9-11 years old learners

บทนำ

การขับร้อง เป็นวิธีการสื่อสารวิธีการหนึ่งที่ใช้กลไกการทำงานของร่างกาย เชื่อมโยงกับจิตใจ และบุคลิกภาพของบุคคล ผลิตเสียงโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อการถ่ายทอดความคิด เรื่องราว และอารมณ์ความรู้สึกที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อสารให้ผู้ฟังรับรู้ ร่วมกับการถ่ายทอดลักษณะทางอารมณ์ของผู้ขับร้อง โดยอาศัยการตีความบทเพลงเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างประสบการณ์ร่วมกับบทเพลง การที่ผู้ขับร้องจะสื่อสารบทเพลงให้ผู้ฟังรับรู้ เกิดความเข้าใจในศิลปะ และเกิดความสุนทรีย์จากระบบของการแสดงดนตรีและการฟังดนตรีได้นั้น ผู้ขับร้องจะต้องมีความเข้าใจผลงานทางดนตรีและการแสดงบทประพันธ์ รวมถึงการให้ความหมายอย่างสร้างสรรค์ที่ขึ้นกับแต่ละบุคคล โดยการให้ความหมายที่แตกต่างกันนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ความรู้ ความเข้าใจด้านดนตรี ประสบการณ์ส่วนตัวของผู้ขับร้อง ความสัมพันธ์ บทบาท ภาพจำ และการนำสิ่งดังกล่าวมาบูรณาการใช้ในระหว่างการแสดง ดังนั้น การตีความบทเพลงจึงเป็นการแสดงออกถึงตัวตนของบุคคลทั้งในด้านสติปัญญา สังคม วัฒนธรรม ศิลปะ ร่างกาย อารมณ์ และความเป็นตัวตนในงานแสดง ผ่านการคำนึงถึงองค์ประกอบที่เป็นส่วนสำคัญของบทประพันธ์หรือบทเพลง ซึ่งเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้ผู้ขับร้องได้เพิ่มขีดความสามารถในการสร้างสรรค์การขับร้องและการสื่อสารไปยังผู้ฟังด้วยความเข้าใจบทเพลง ทั้งในด้านดนตรีและเนื้อหาความหมายของเพลงอย่างแท้จริง (Callaghan, 2019; Kramer, 2011; Massey, 2021; Silverman, 2007; Thom, 2006; Welch & Preti, 2019)

การสื่อสารความหมายจากการตีความบทเพลงด้วยเสียงขับร้องเป็นสิ่งสำคัญ และจะสามารถกระทำได้ดีก็ต่อเมื่อผู้ขับร้องนั้นสามารถขับร้องได้อย่างเป็นธรรมชาติและมีความพร้อมทางด้านเทคนิคการขับร้องแล้ว จึงใช้องค์ประกอบด้านเวลา จังหวะ ความเข้มของเสียง ระดับเสียง คำร้อง การเลือกใช้ถ้อยคำ สีสันทของเสียง อารมณ์ และประสบการณ์ทางความรู้สึกเป็นเครื่องมือในการตีความบทเพลงให้มีความเฉพาะตัวและไพเราะขึ้น (ดวงใจ ทิวทอง, 2560) กระบวนการสอนทักษะการขับร้องให้กับผู้เรียนจึงไม่ได้เป็นเพียงแค่การสอนเพียงการเปล่งเสียงร้องเพียงอย่างเดียว แต่ประกอบไปด้วยการสอนทางด้านเทคนิคการขับร้อง การตีความ และการถ่ายทอดอารมณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักการในการขับร้องอย่างครบถ้วนผ่านการฝึกฝนทักษะในด้านดนตรีและการขับร้องอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยสามารถสื่อสารความหมายบทเพลงในการแสดงขับร้องได้อย่างสร้างสรรค์

การเรียนรู้ขับร้องในวัยเด็กโดยเฉพาะช่วงวัย 9 - 11 ปีเป็นช่วงเวลาที่ดีในการเรียนรู้เทคนิคที่ใช้ทักษะทางกายภาพ โดยผู้เรียนจะใช้เวลาพยายามน้อยที่สุดแต่เกิดผลลัพธ์อย่างมากที่สุด โดยเน้นการเสริมสร้างและใช้ประโยชน์จากกระบวนการพัฒนาการตามธรรมชาติ แทนที่จะเร่งรัดกระบวนการพัฒนาต่าง ๆ ให้รวดเร็วเกินไป (Sataloff, 2017) ทั้งนี้ พัฒนาการของเสียงในผู้เรียนวัยเด็กมีความซับซ้อนและความละเอียดอ่อนแตกต่างจากวัยอื่น ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงอาการบาดเจ็บทางเสียงที่อาจเกิดขึ้น การจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงระยะความกว้างเสียง ลักษณะของเสียง และเนื้อหาของบทเพลงตามพัฒนาการทางร่างกาย พัฒนาการการรู้คิด พัฒนาการด้านทักษะภาษาและการสื่อสาร พัฒนาการทางอารมณ์ พัฒนาการ

ทางด้านดนตรี และพัฒนาการของเสียง จึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงข้อจำกัดและความแตกต่างของบุคคลด้วย (Welch, 2005; Nix, 2012; Sataloff, 2017) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ด้านการขับร้องและการตีความบทเพลงอย่างเหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางด้านดนตรี ด้านภาษา การแสดงและการเคลื่อนไหวเพื่อการขับร้องด้วยความเข้าใจในบทเพลงและสื่อสารไปยังผู้ฟังได้อย่างเป็นธรรมชาติ

ปัจจุบัน มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำเสนอแนวทางในการฝึกซ้อมและตีความบทเพลงเพื่อส่งเสริมในการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครได้ชัดเจนที่ดียิ่งขึ้น (กฤตธัช พิสุทธิวงษ์, 2561) และแนวทางการตีความและเทคนิคการขับร้องที่สำคัญเพื่อส่งเสริมการขับร้องที่สมบูรณ์ (ศุภนัท บุญช่วย, 2564) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการตีความในการแสดงดนตรีและการขับร้องบทเพลง นอกจากนี้ การตีความบทเพลงยังเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการสอนด้านการแสดงออกในการแสดงดนตรีและการขับร้อง (ศศิพันธ์ วิภูษิตมากุล, 2563; Brenner & Strand, 2013) โดยเป็นองค์ประกอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจถึงบทเพลงและนำไปสู่การแสดงออกที่เหมาะสมในการแสดง แต่ยังไม่มีการศึกษาด้านการสอนขับร้องและตีความสำหรับผู้เรียนวัย 9-11 ปีโดยตรง ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาปัจจัยสำคัญและแนวทางการสอนตีความบทเพลงขับร้องเพื่อนำเสนอแนวทางการสอนอย่างเป็นระบบและส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการขับร้องที่เหมาะสมกับสำหรับผู้เรียนวัย 9-11 ปี ต่อไป ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต เรื่อง “การพัฒนาเกมเพื่อการสอนตีความบทเพลงขับร้องสำหรับผู้เรียนวัย 9-11 ปี” ของผู้วิจัย เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้การตีความบทเพลงสำหรับผู้เรียนในช่วงวัยดังกล่าวในบริบทของประเทศไทย และนำผลจากการวิจัยมาออกแบบและพัฒนาเกมเพื่อการสอนตีความบทเพลงในส่วนขององค์ประกอบของเกมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การตีความที่มีความครบถ้วนทั้งด้านทักษะที่เกี่ยวข้อง การคิดวิเคราะห์ และการปฏิบัติขับร้อง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญในการสอนตีความบทเพลงขับร้องสำหรับผู้เรียนวัย 9 - 11 ปี
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการสอนตีความบทเพลงขับร้องสำหรับผู้เรียนวัย 9 - 11 ปี

วิธีการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาและรวบรวมข้อมูลการสอนตีความบทเพลงในการขับร้องประกอบจากเอกสาร ตำรา งานวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสอนขับร้องผู้เรียนวัย 9 - 11 ปี และการตีความบทเพลง ประกอบจากเอกสาร ตำรา งานวิจัย

1.1 ศึกษาข้อมูลเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อ ดังนี้

1.1.1 การสอนขับร้อง

1.1.1.1 ความหมาย หลักการ และรูปแบบการสอนขับร้อง

1.1.1.2 ทักษะการตีความบทเพลงขับร้อง

1.1.1.3 การสอนขับร้องผู้เรียนวัย 9 - 11 ปี

1.1.2 การตีความบทเพลง (Music Interpretation)

1.1.2.1 ความหมาย แนวคิด และรูปแบบการตีความบทเพลง

1.1.2.2 แนวคิดการตีความบทเพลงในการขับร้อง

1.1.2.3 องค์ประกอบการตีความบทเพลงขับร้อง

ขั้นที่ 2 พัฒนาเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) จำนวน 1 ชุด เพื่อสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยพัฒนาเครื่องมือจากการศึกษาข้อมูลเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือวิจัย ดังนี้

2.1 กำหนดประเด็นในคำถามออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ ทักษะผู้ขับร้องในการตีความและถ่ายทอดอารมณ์ แนวทางการสอนตีความบทเพลงขับร้อง และลักษณะของบทเพลงที่ใช้ประกอบการสอนตีความบทเพลง

โดยกำหนดคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

การตีความบทเพลงขับร้อง คือ กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบทางดนตรีและคำร้องของบทเพลง เพื่อทำความเข้าใจ ให้ความหมายและสื่อสารความหมายของบทเพลงผ่านกลวิธีการขับร้อง

การถ่ายทอดบทเพลง คือ กระบวนการแสดงขับร้องเพื่อสื่อสารความหมายของบทเพลงผ่านการปฏิบัติ ขับร้อง การแสดงออกทางร่างกายและสีหน้า

การถ่ายทอดอารมณ์ คือ กระบวนการสื่อสารหรือนำเสนออารมณ์ที่บ่งบอกลักษณะเฉพาะของตัวละคร นั้น ๆ ในบทเพลง โดยผู้ขับร้องแสดงความรู้สึกของตนเองหรือของตัวละครที่เขาแสดง โดยอารมณ์ที่เกิดขึ้นนั้นสามารถเกิดขึ้น จากสิ่งที่ผู้ประพันธ์บทเพลงระบุลงในบทเพลงและจากตัวผู้แสดงเอง

การสอนตีความบทเพลงขับร้อง คือ กระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านทักษะดนตรี ภาษา และการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจบทเพลงทั้งในด้านดนตรี เนื้อหาความหมาย และการแสดงออกซึ่งความเข้าใจในตัวบทเพลงผ่านการแสดงขับร้อง

2.2 จัดทำร่างแบบสัมภาษณ์สนทนากลุ่มที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาด้านเนื้อหาและความเหมาะสม ของภาษา

2.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) จำนวน 7 ท่าน มีขั้นตอนในการสัมภาษณ์ ดังนี้

3.1 ขั้นคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง โดยผู้ให้ ข้อมูลหลักจะต้องเป็นอาจารย์สอนขับร้องเดี่ยวที่มีประสบการณ์สอนขับร้องไม่ต่ำกว่า 5 ปี และจบการศึกษาใน ระดับอุดมศึกษาด้านการขับร้องเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักได้จำนวน 7 ท่าน

3.2 ขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยทำการนัดหมายผู้ให้ข้อมูลทั้ง 7 ท่าน โดยอธิบายและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการ สัมภาษณ์ และข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยได้สอบถามความสมัครใจ และให้ผู้ให้ข้อมูล ลงชื่อในใบยินยอมเข้าร่วมการศึกษา

3.3 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์คนละ ประมาณ 1 ชั่วโมง และขออนุญาตทำการบันทึกเสียงเพื่อนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลขณะสัมภาษณ์เชิงลึกในรูปแบบออนไลน์ผ่าน แอปพลิเคชันซูม (Zoom) และแอปพลิเคชันสไกป์ (Skype) ในช่วงเดือน มกราคม 2565

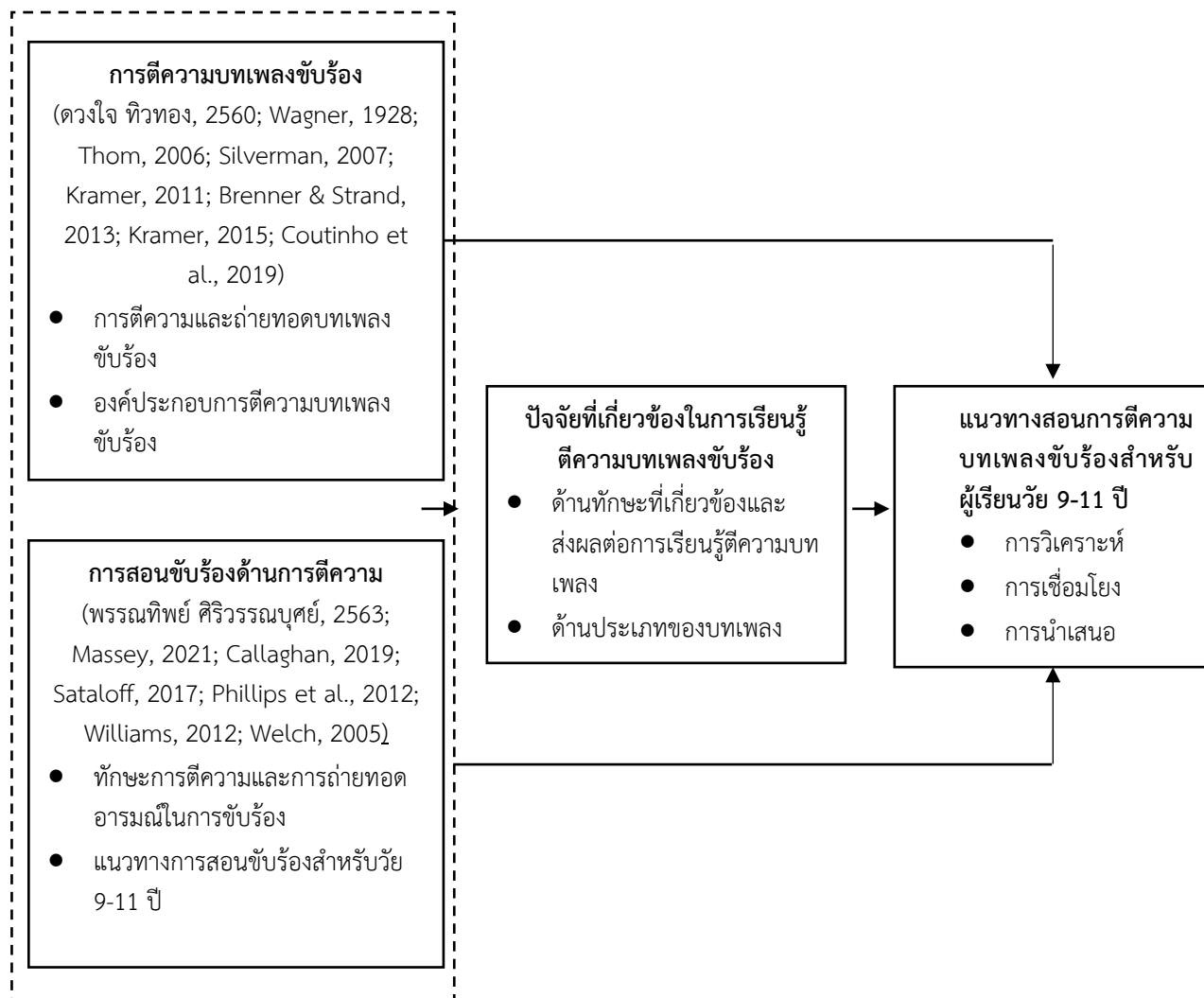
3.4 ขั้นรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยถอดคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ตรวจสอบความถูกต้องของ ข้อมูล จากนั้นจึงเตรียมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ขั้นที่ 4 ขั้นวิเคราะห์และสรุป ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลที่ได้จากการเก็บข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Analytic Induction) โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียงและจำแนกอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาตีความหมายเชื่อมโยงความสัมพันธ์และสร้าง ข้อสรุปจากข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ เพื่อตอบคำถามหลักตามวัตถุประสงค์ และนำเสนอเป็นบทความวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำทฤษฎี แนวคิดและหลักการต่าง ๆ มาสรุปเป็นกรอบ แนวคิดเพื่อใช้ในการศึกษาปัจจัยสำคัญและแนวทางสอนการตีความบทเพลงขับร้องสำหรับผู้เรียนวัย 9 - 11 ปี ดังนี้

ภาพ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 7 ท่าน สามารถสรุปผลข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ตีความบทเพลง และ ตอนที่ 2 แนวทางการสอนตีความบทเพลงขับร้อง

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ตีความบทเพลงขับร้อง ประกอบด้วย ทักษะของผู้เรียน บทเพลงที่ใช้ประกอบการสอนตีความบทเพลงขับร้อง และปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลในการเรียนรู้การตีความบทเพลงขับร้อง แต่ละปัจจัยมีรายละเอียดดังนี้

1) ปัจจัยด้านทักษะของผู้เรียนที่ส่งผลต่อความสามารถในการตีความบทเพลงขับร้อง ประกอบไปด้วย ทักษะทางด้านดนตรี ทักษะทางด้านการผลิตเสียงขับร้อง ทักษะทางด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร และทักษะการควบคุมสมาธิขณะทำการขับร้อง โดยสะท้อนถึงลำดับความสำคัญของทักษะเพื่อความเข้าใจในบทเพลงไปจนถึงการนำเทคนิคขับร้องและการเคลื่อนไหวไปใช้ในการสื่อสารการแสดงบทเพลง ดังนี้

1.1) ทักษะด้านดนตรี เป็นทักษะที่อาศัยการฟัง การร้อง การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์ และการอ่านเพื่อนำผู้ขับร้องไปสู่ความเข้าใจในแนวทำนอง (melody) เสียงประสาน (harmony) เนื้อเสียงดนตรี (musical texture) โครงสร้างทางดนตรี (musical structure) และวลีดนตรี (music phrasing) ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการขับร้อง การออกแบบและสร้างสรรค์การเปล่งเสียงรูปแบบต่าง ๆ ในบทเพลงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1.2) ทักษะด้านเทคนิคการขับร้อง เป็นทักษะที่อาศัยการจัดการกับตำแหน่งร่างกาย (body alignment) การหายใจ (respiration) การออกเสียงคำ (phonation) ความกังวานเสียง (resonation) และการออกสำเนียงเสียง

(articulation) ให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามแนวทางการขับร้องบทเพลง เนื่องจากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเป็นหัวใจสำคัญในการสื่อสารเนื้อหาของบทเพลง แง่มุมของอารมณ์ ความรู้สึกและความหมายของบทเพลงที่ผู้ขับร้องและผู้ประพันธ์ต้องการสื่อสารผ่านการแสดงการขับร้อง โดยภาพรวมผู้เรียนวัย 9 - 11 ปี เป็นวัยที่มีความพร้อมในการเรียนรู้ทักษะด้านเทคนิคในการขับร้อง ทั้งนี้ระดับความพร้อมทางด้านเทคนิคเพื่อสื่อสารการแสดงขับร้องในวัย 9 - 11 ปี นั้นมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ เช่น ระยะเวลาในการเรียน และความสามารถของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน

1.3) ทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร เป็นทักษะที่สำคัญในการนำเสนอคำร้องและเรื่องราวของบทเพลง ด้วยความเข้าใจในความหมายของคำ บริบทของตัวละคร สถานการณ์ และเรื่องราว การดำเนินของอารมณ์และการบรรยายของบทเพลง เพื่อนำมาเป็นแนวทางนำเสนอรูปแบบของการแสดงบทเพลง และสื่อสารความหมายและความต้องการของสิ่งที่ผู้ร้องหรือผู้ประพันธ์ต้องการสื่อไปยังผู้ฟังได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์ โดยวัย 9 - 11 ปีสามารถเข้าใจและสื่อสารความหมายของบทเพลงที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับประสบการณ์หรือเคยมีประสบการณ์ร่วมกับตนเองได้ ทั้งนี้ระดับความสามารถในการสื่อสารหรือแสดงออกจะขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล

1.4) ทักษะด้านการแสดงและการเคลื่อนไหว (acting and movement) เป็นทักษะในการสื่อสารความหมายของทำนองและคำร้องในบทเพลงให้กับผู้ฟัง ผ่านการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น การเดิน หรือการใช้ท่าทางเพื่อการสื่อสารสิ่งต่าง ๆ และการแสดงออกทางสีหน้าเพื่อสื่อสารถึงสิ่งที่ผู้แสดงตีความความต้องการและอารมณ์ความรู้สึกของบทเพลง ในภาพรวมวัย 9 - 11 ปีเป็นวัยที่มีประสบการณ์ที่มากขึ้นจึงทำให้สามารถแสดงออกทางสีหน้าที่หลากหลาย และสามารถใช้ท่าทางเพื่อสื่อสารได้

1.5) ทักษะในการจดจำหรือมีสติ สมาธิขณะขับร้อง มีความสำคัญอย่างมากต่อการขับร้อง เนื่องจากการขับร้องจำเป็นต้องอาศัยทักษะในหลากหลายด้านเพื่อให้ผู้ร้องจะสามารถผลิตเสียงและสื่อสารร่วมกับผู้แสดงหรือกับผู้ชมได้อย่างสมบูรณ์ การมีสติหรือสมาธิจึงเป็นสิ่งที่สำคัญเพื่อให้ผู้ขับร้องสามารถจดจำสิ่งที่กำลังกระทำอยู่ในขณะร้องและสิ่งที่กำลังจะดำเนินไปข้างหน้าขณะขับร้อง ทั้งคำร้อง ทำนอง ระดับความดังเบา ระดับเสียง ความรู้สึก อารมณ์และการกระทำที่เกิดขึ้นในบทเพลง ดังนั้นการมีสติจึงสำคัญและส่งผลอย่างยิ่งต่อผู้แสดง ในวัย 9 - 11 ปี จะเป็นช่วงวัยที่มีสมาธิจดจำได้ดีกว่าช่วงวัยก่อน 9 ปี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล และปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อสมาธิจดจำของผู้เรียน

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้บทเพลงขับร้องจึงควรคำนึงถึงทักษะทางด้านดนตรี เทคนิคขับร้อง ภาษาและการสื่อสาร ทักษะด้านการแสดงและการเคลื่อนไหว และทักษะในการจดจำหรือมีสติ สมาธิขณะขับร้อง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการขับร้องอย่างเป็นธรรมชาติและต่อยอดไปยังความสามารถในการตีความบทเพลงในการขับร้อง

2) ปัจจัยด้านบทเพลงที่ใช้ประกอบการสอนตีความบทเพลงขับร้อง มีความสำคัญในด้านการคัดเลือกเพื่อนำมาใช้ในการสอนอย่างเหมาะสม การคัดเลือกบทเพลงเพื่อใช้ประกอบการสอนตีความบทเพลง เป็นการพิจารณาและให้ความสำคัญกับสรีรวิทยา วุฒิภาวะทางอารมณ์และ อายุของตัวละคร เพื่อวิเคราะห์และคัดเลือกบทเพลงที่เหมาะสมกับเสียงขับร้องและเนื้อหาที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางด้านอารมณ์ และสังคมของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจถึงเนื้อหาบทเพลง อารมณ์เพลง และสามารถสื่อสารผ่านเทคนิคการขับร้องอย่างธรรมชาติด้วยความเข้าใจ มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 1

องค์ประกอบในการคัดเลือกบทเพลงขับร้องสำหรับผู้เรียนวัย 9 - 11 ปี

องค์ประกอบในการคัดเลือกบทเพลง	องค์ประกอบของบทเพลงในการขับร้อง	รายละเอียดพัฒนาการของผู้เรียนวัย 9 - 11 ปีที่เกี่ยวข้อง
สรีรวิทยา	แนวทำนอง	ระยะช่วงเสียงในเพศหญิงและชาย - ช่วงเสียงพูด (Speech), ช่วงเสียงอก (Chest), ช่วงเสียงต่ำ (Modal/Lower/ Mechanism 2) อยู่ในระยะช่วงเสียง G3 - C5 - ช่วงเสียงสูง (Head/Upper/Loft/ Mechanism 3) อยู่ในระยะช่วงเสียง E4 - A5

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบในการคัดเลือกบทเพลงขับร้องสำหรับผู้เรียนวัย 9 - 11 ปี

องค์ประกอบในการคัดเลือกบทเพลง	องค์ประกอบของบทเพลงในการขับร้อง	รายละเอียดพัฒนาการของผู้เรียนวัย 9 - 11 ปีที่เกี่ยวข้อง
สรีรวิทยา	แนวทำนอง	- ช่วงเสียงสูงมาก (Whistle/ Mechanism 4) อยู่ในระยะช่วงเสียง C6 – G6
วุฒิภาวะและอายุของตัวละคร	คำร้อง	เป็นวัยที่มีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์ใหม่ ๆ มากขึ้น เนื้อหาของบทเพลงจึงควรมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว เพื่อน การเดิน และช่วงเวลาดี ๆ เป็นต้น

ในด้านการเลือกประเภทของเพลงที่เหมาะสมในการนำมาสอนผู้เรียนวัยเด็กผู้ให้ข้อมูลให้ตรงกันว่า การนำบทเพลงประกอบภาพยนตร์แอนิเมชันหรือละครเพลงสำหรับเด็กมาใช้ในการสอนตีความบทเพลงขับร้องเป็นตัวเลือกหนึ่งในประเภทของบทเพลงในปัจจุบันที่เนื้อหาที่เหมาะสมในการนำมาใช้เพื่อการเรียนการสอนวัยเด็ก เพราะเป็นสิ่งที่สะท้อนเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเด็กหรือเรื่องราวเกี่ยวกับจินตนาการ โดยมีประโยชน์การส่งเสริมการเรียนรู้ตีความบทเพลง ดังนี้

- 2.1) มีเนื้อหาและอารมณ์บทเพลงที่สามารถเชื่อมโยงกับผู้เรียนวัยเด็กได้ง่าย
- 2.2) มีเป้าหมายของบทเพลงที่ชัดเจนซึ่งช่วยส่งเสริมทักษะการเล่าเรื่องและสื่อสาร
- 2.3) มีลักษณะของตัวละครที่เด่นชัดและใกล้เคียงวัยของผู้เรียนซึ่งทำให้เข้าใจได้ง่าย

ดังนั้น บทเพลงประกอบภาพยนตร์แอนิเมชันหรือละครเพลงสำหรับเด็กที่มีแนวทำนองกับระยะช่วงเสียงของผู้เรียนจึงมีความเหมาะสมในการนำมาใช้ประกอบการสอนตีความบทเพลงขับร้องในผู้เรียนเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้การตีความบทเพลงอย่างเหมาะสมกับช่วงวัย

3) ปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลในการเรียนรู้การตีความบทเพลงขับร้อง นอกจากปัจจัยทางด้านทักษะ และบทเพลงที่ใช้ประกอบการสอนตีความบทเพลงขับร้องแล้ว ผู้ให้ข้อมูลให้ตรงกันว่ายังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนที่เกิดขึ้น เช่น ภาวะทางอารมณ์ของผู้เรียนที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ ประสบการณ์ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันซึ่งส่งผลต่อความเข้าใจในเนื้อหาของบทเพลง และบุคลิกลักษณะของผู้เรียนที่ส่งผลต่อการแสดงออกและการสื่อสารในการขับร้องและการเคลื่อนไหว เป็นต้น

ตอนที่ 2 แนวทางการสอนตีความบทเพลงขับร้อง

การสัมภาษณ์ สามารถสรุปได้ว่า แนวทางในการสอนตีความบทเพลงของผู้สอนประกอบด้วยขั้นตอน 3 ลำดับขั้น ได้แก่ การทำความเข้าใจกับรูปแบบของบทเพลง การเชื่อมโยงกับบทเพลงโดยการเทียบเคียงประสบการณ์หรือจินตนาการของผู้เรียน และการสื่อสารความหมายผ่านการขับร้อง แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การทำความเข้าใจกับรูปแบบของบทเพลง เป็นการวิเคราะห์บทเพลงในภาพรวม สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการฟังและด้านการอ่าน

2.1.1 ด้านการฟัง เป็นการให้ผู้เรียนได้ฟังทำนองและดนตรีในส่วนของอารมณ์เพลง โครงสร้างของบทเพลง แนวทำนอง และวลีดนตรี เพื่อทำความเข้าใจถึงภูมิหลังของการประพันธ์บทเพลง ลักษณะทางดนตรีของผู้ประพันธ์เพลง สิ่งที่คุณประพันธ์เพลงต้องการสื่อสารผ่านบทเพลงรวมถึงอารมณ์ที่คุณประพันธ์บทเพลงระบุไปในบทเพลง โดยผู้เรียนในวัยเด็กสามารถใช้การวาดรูป หรือการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนเพื่ออธิบายความเข้าใจบทเพลงในภาพรวมในรูปแบบของตนเอง

2.1.2 ด้านการอ่าน เป็นการให้ผู้เรียนได้อ่านคำร้องเพื่อทำความเข้าใจถึงโครงสร้าง ความรู้สึกหรือความหมายที่แตกต่างกันในแต่ละท่อนเพลง แก่นเรื่องและการดำเนินเรื่องราวในบทเพลง โดยผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้เรียนในเรื่องของความรู้สึกหรือความหมายในมุมมองกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวของบทเพลงได้หลากหลายมุมมอง

2.2 การเชื่อมโยงกับบทเพลงโดยการเทียบเคียงประสบการณ์หรือจินตนาการของผู้เรียน เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมหรือจินตนาการของผู้เรียนกับความหมายและอารมณ์เพลง ทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงดนตรี เนื้อหาและความหมายของบทเพลง แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเทคนิคการขับร้องและด้านคำร้อง

2.2.1 ด้านเทคนิคการขับร้อง เช่น การแทนระดับเสียงด้วยภาพสัญลักษณ์ของสัตว์ที่มีลักษณะใหญ่-เล็ก แทนค่าระดับความดังเบาเสียงในกรณีสอนผู้เรียนในวัยเด็ก

2.2.2 ด้านคำร้อง เช่น การตอบคำถามของประโยคคำถามที่ใช้ด้วย “The fiveWs” ได้แก่ เขาพูดถึงใคร (Who) พูดอะไร (What) พูดที่ไหน (Where) พวกเขาพูดเมื่อไร (When) และ ทำไมพวกเขาถึงพูดเรื่องนี้ (Why)

2.3 การสื่อสารความหมายผ่านการขับร้อง เป็นการให้ผู้เรียนสื่อสารผ่านกลวิธีการขับร้อง การแสดงและการเคลื่อนไหว

2.3.1 ด้านกลวิธีการขับร้อง เป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนสร้างสรรค์การใช้เวลา จังหวะ ความเข้มของเสียง ระดับเสียง คำร้อง การเลือกใช้ถ้อยคำ สีสันของเสียง ในแบบฝึกหัดในการขับร้องสั้น ๆ จากนั้นจึงนำมาใช้สื่อสารในรูปแบบของตนเองโดยคงความหมายและใจความสำคัญของบทเพลง

2.3.2 ด้านการแสดงและการเคลื่อนไหว เป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนแสดงออกผ่านการใช้ร่างกาย อาทิเช่น การพายมือ การเดิน การยืน การวิ่งหรือการมอง รวมถึงการแสดงออกทางสีหน้าที่หลากหลายและสังเกตการตอบสนองของร่างกายต่อความรู้สึกที่แตกต่างกันเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสื่อสารบทเพลงอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ผลการสัมภาษณ์พบว่าผู้สอนอาจมีเทคนิคในการสอนการขับร้องหรือถ่ายทอดเรื่องราวเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีเจนมากขึ้น ที่แตกต่างกันไปเฉพาะบุคคล เช่น การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิด การใช้บัตรคำ การใช้รูปแบบวิเคราะห์ดนตรีและกลอน หรือการเล่าเรื่องราวต่าง ๆ

อภิปรายผล

ประเด็นที่หนึ่ง ด้านการคัดเลือกบทเพลงเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การสอนตีความบทเพลงขับร้องในผู้เรียนวัย 9 - 11 ปี จากการรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์พบว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางการคัดเลือกบทเพลงที่นำเสนอโดย นิกซ์ (Nix, 2019) และ บอยทิม (Boytime, 2014) ได้กล่าวไว้ว่า อายุ และเพศเป็นเกณฑ์สำคัญในการคัดเลือกบทเพลงสำหรับผู้เรียนขับร้อง โดยเพลงที่เลือกต้องตรงกับพัฒนาการทางสรีรวิทยาของผู้เรียน เนื่องจากวัยเด็กเป็นวัยที่กล้ามเนื้อกำลังอยู่ในช่วงพัฒนา การคัดเลือกบทเพลงที่มีความยากเกินขีดจำกัดของพัฒนาการทางด้านสรีรวิทยาของช่วงวัยอาจอันตรายและส่งผลเสียต่อสุขภาพเสียงของผู้เรียน นอกจากนี้เนื้อหาของบทเพลงจะต้องตรงกับวุฒิภาวะทางอารมณ์และบุคลิกภาพของนักเรียน และอายุของตัวละคร หากผู้ประพันธ์กำหนดไว้ จะต้องใกล้เคียงกับอายุของนักเรียนอย่างสมเหตุสมผลเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาของบทเพลง

ประเด็นที่สอง จากการสัมภาษณ์พบว่า แนวทางในการสอนตีความบทเพลงของผู้สอนจะประกอบไปด้วย การทำความเข้าใจกับรูปแบบของบทเพลง การเชื่อมโยงเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงดนตรี เนื้อหาและความหมายของบทเพลง การสื่อสารความหมายผ่านการขับร้อง ผ่านกลวิธีการเทียบเคียงประสบการณ์หรือจินตนาการที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงกับบทเพลงได้ ซึ่งสอดคล้องแนวคิดการตีความ โดย ซิลเวอร์แมน (Silverman, 2007) กล่าวว่า การตีความคือการบวนการในการคัดเลือกและนำเสนอรูปแบบของความหมายผ่านงานศิลปะโดยผู้อ่าน หรือ ผู้แสดง ซึ่งนำไปสู่การทำความเข้าใจศิลปะและสุนทรียศาสตร์ และ วากเนอร์ (Wagner, 1928) กล่าวว่า การตีความในการขับร้องนั้น ผู้ขับร้องควรมีความเข้าใจถึงเนื้อร้องและบทเพลงเพื่อสามารถขับร้องและแบ่งวรรคการหายใจได้อย่างถูกต้องโดยไม่สูญเสียความหมายของบทเพลง เข้าใจถึงเรื่องราวของบทเพลงอย่างตรงตามเนื้อหาของบทเพลงโดยไม่สูญเสียความหมายตามลักษณะของเสียงเพลงเพื่อที่จะสามารถนำพาอารมณ์ของเพลงให้ต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบบทเพลง

ประเด็นที่สาม จากการสัมภาษณ์ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้การตีความบทเพลงพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ตีความบทเพลงในด้านทักษะและปัจจัยอื่น ๆ นั้นไม่ได้มีผลมาจากความแตกต่างของช่วงวัยเพียงปัจจัยเดียวแต่เป็นปัจจัยที่สามารถเกิดขึ้นกับเฉพาะบุคคล เช่น ความสามารถของแต่ละบุคคลที่มีความแตกต่างกันนั้นจะแสดงให้เห็นถึงระดับพร้อมทางด้านเทคนิคการขับร้องที่ต่างกัน ซึ่งการจะสามารถใช้เสียงของผู้ขับร้องสื่อสารความหมายของบทเพลงได้ตามใจประสงค์ จะสามารถทำได้เมื่อผู้ขับร้องสามารถขับร้องได้อย่างเป็นธรรมชาติและความพร้อมทางด้านเทคนิคการขับร้อง (ดวงใจ ทิวทอง, 2560) หรือภาวะทางอารมณ์ของผู้เรียน ประสบการณ์ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน และบุคลิกลักษณะของผู้เรียนที่ส่งผลต่อการแสดงออกและการสื่อสารในการขับร้องและการเคลื่อนไหว แต่ในด้านปัจจัยด้านบทเพลงที่ใช้ประกอบการสอนตีความบทเพลงขับร้อง ผู้สอนมีความจำเป็นและควรให้ความสำคัญกับการคัดเลือกบทเพลงที่เหมาะสมกับช่วงวัย 9 - 11 ปี ทั้งในด้านสรีรวิทยาและวุฒิภาวะเพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดการอาการบาดเจ็บที่อวัยวะผลิตเสียง และผู้เรียน

สามารถเข้าใจถึงคำร้องและทำนองได้เพื่อสามารถสื่อสารออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติเหมาะสมกับช่วงวัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการคัดเลือกบทเพลงที่ทำเสนอโดย นิกซ์ (Nix, 2019) และ บอยทิม (Boytim, 2014) ได้กล่าวไว้ใกล้เคียงกันว่า อายุและเพศเป็นเกณฑ์สำคัญในการคัดเลือกบทเพลงสำหรับผู้เรียนชั้นวัย นอกจากนี้เนื้อหาของบทเพลงจะต้องตรงกับบุคลิกภาพทางอารมณ์และบุคลิกภาพของนักเรียน และอายุของตัวละคร หากผู้ประพันธ์กำหนดไว้ จะต้องใกล้เคียงกับอายุของนักเรียนอย่างสมเหตุสมผล

ประเด็นที่สี่ จากการผลึกษาการสอนตีความบทเพลงผู้เรียนในช่วงวัย 9 - 11 ปี มีความเฉพาะเจาะจงอย่างไรบ้างพบว่า การสอนขับร้องในช่วงวัย 9 - 11 นอกจากการคัดเลือกบทเพลงที่เหมาะสมกับวัยแล้ว การสอนขับร้องขับร้องในวัยนี้ควรเน้นที่การลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้ผ่านการเล่น และการใช้จินตนาการ เนื่องจากพัฒนาการของผู้เรียนวัยประถมศึกษาตอนปลายซึ่งอยู่ในช่วงการพัฒนาทางด้านสติปัญญาอย่างเต็มความสามารถ ทั้งในด้านการคิด การให้เหตุผล การไตร่ตรอง การตัดสินใจ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการเข้าใจ และยังอยู่ในช่วงวัยที่ให้ความสนใจกับสิ่งใหม่ ความตื่นเต้นและความใฝ่รู้เพื่อให้ผู้อื่นยอมรับความสามารถของตน (พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2563)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1) ข้อมูลด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการเรียนรู้การตีความบทเพลงขับร้องและแนวทางการสอนตีความบทเพลงครูผู้สอนสามารถนำไปใช้เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้ตีความบทเพลงสำหรับผู้เรียนชั้นวัย 9 - 11 ปี โดยคำนึงถึงความแตกต่างของพัฒนาการของผู้เรียน ทั้งในด้านอารมณ์ สังคม และความคิด อันเนื่องมาจากปัจจัยภายนอกอื่น ๆ เช่น สภาพแวดล้อม ประสบการณ์ ลักษณะนิสัยของผู้เรียน เป็นต้น

2) ข้อมูลด้านแนวทางการสอนตีความบทเพลงขับร้อง ครูผู้สอนนำไปใช้ในการออกแบบ และการจัดการเรียนการสอน เช่น ตัวอย่างงานของผู้วิจัยที่พัฒนาเกมเพื่อการสอนตีความบทเพลงขับร้องโดยนำเอาแนวทางการสอนตีความบทเพลงขับร้องทั้ง 3 ลำดับขั้น มาออกแบบลำดับขั้นของเกมและกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนาน สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ควบคู่กับการได้รับความรู้ ผ่านการแทรกเนื้อหาการตีความบทเพลง สารดนตรี และการขับร้อง ทักษะการขับร้อง การแสดงและเคลื่อนไหว รวมถึงจุดประสงค์ในการเรียนรู้ลงไปในเกม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และทักษะตามจุดประสงค์ของผู้สอน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมและสอดคล้องกับการเรียนรู้การตีความบทเพลงเพื่อพัฒนาความสามารถการตีความบทเพลงขับร้องอย่างเหมาะสม

2) ควรศึกษาการเปรียบเทียบหรือการประยุกต์แนวทางการสอนการตีความบทเพลงขับร้องสำหรับผู้เรียนวัยอื่น ๆ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤตธัช พิสุทธิวงษ์. (2561). การฝึกซ้อมและตีความบทเพลงอาเรียของฟิคาโรจากอุปรากรเรื่อง เลอนอเชติฟิคาโร. *วารสารดนตรีและการแสดง*, 4(1), 24-35.
- ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2561). *ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ*. (พิมพ์ครั้งที่10). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงใจ ทิวทอง. (2560). *อรรถบทการขับร้อง: กระบวนแบบและนวัตกรรมการขับร้อง*. วิสคอมเซ็นเตอร์.
- พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2563). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศุภณัฐ บุญช่วย. (2564). การตีความและเทคนิคการขับร้องที่สำคัญในเวลฟโฟเอ็มของเอมิลี ดิกคินสัน ประพันธ์ โดย แอรอน คอปแลนด์. *วารสารดนตรีวิจัย*, 16(2), 16-28.
- ศศิณันท์ วิภูษิตมากุล. (2563). *หลักการสอนเพื่อส่งเสริมการแสดงออกของวงขับร้องประสานเสียงระดับประถมศึกษาตอนปลาย* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/76679>

ภาษาอังกฤษ

- Brenner, B., & Strand, K. (2013). A case study of teaching musical expression to young performers. *Journal of Research in Music Education*, 61(1), 80-96.
- Boytim, J. F. (2014). *The Private Voice Studio Handbook: a Practical Guide to All Aspects of Teaching*, (Revised ed.). Hal Leonard.
- Callaghan, J. (2019). Teaching the professional singer. In G. H. Welch, D. M. Howard and J. Nix (Eds.), *The Oxford handbook of singing* (pp. 651-666). Oxford University Press.
- Christenson, P. G., de Haan-Rietdijk, S., Roberts, D. F., & ter Bogt, T. F. M. (2019). What has America been singing about? Trends in themes in the U.S. top-40 songs: 1960–2010. *Psychology of Music*, 47(2), 194–212. <https://doi.org/10.1177/0305735617748205>
- Howard, D. M., & Hunter, E. J. (2019). Perceptual Features in Singing. In G. H. Welch, D. M. Howard and J. Nix (Eds.), *The Oxford handbook of singing* (pp. 225–240). Oxford University Press.
- Kramer, L. (2011). *Interpreting Music*. University of California Press.
- Kramer, L. (2015). Song as Paraphrase. *New Literary History*, 46(4), 573–594. <http://www.jstor.org/stable/24772760>
- Massey, A. (2021). *The Four Core Areas. Oxford Singing Lesson: Vocal technique –Interpretation– Performance skills*. <https://www.oxfordsingingleasons.co.uk/my-approach/the-four-core-areas/>
- Nix, J. (2012). Commentary: vocal and choral music. In G. E. McPherson & G. F. Welch (Eds.), *The Oxford handbook of Music Education* (pp. 551–558). Oxford University Press.
- Nix, J. (2019). Singing Pedagogy. In G. H. Welch, D. M. Howard and J. Nix (Eds.), *The Oxford handbook of singing* (pp. 225–240). Oxford University Press.
- Phillips, K. H., Williams, J., & Edwin, R., (2012). The Young Singer. In G. E. McPherson & G. F. Welch (Eds.), *The Oxford handbook of Music Education* (pp. 954–609). Oxford University Press.
- Sataloff, R. T. (2017). *Vocal health and pedagogy: Science, Assessment, and Treatment* (3rd ed.). Plural Publishing, Inc.
- Silverman, M. (2007). Musical interpretation: philosophical and practical issues. *International Journal of Music Education*, 25(2), 101–117. <https://doi.org/10.1177/0255761407079950>
- Thom, P. (2006). Toward a Broad Understanding of Musical Interpretation. *Revue internationale de philosophie*, 238, 437-452. <https://doi.org/10.3917/rip.238.0437>
- Wagner, A. H. (1928). Interpretation in Singing. *Music Supervisors' Journal*, 14(5), 69–71. <https://doi.org/10.2307/3383325>
- Welch, G. F. (2005). The Musical Development and Education of Young Children. In B. Spodek & O. N. Saracho (Eds.), *Handbook of Research on the Education of Young Children* (2nd ed.). <https://doi.org/10.4324/9781315045511>
- Welch, G. F., & Preti, C. (2019). Singing as inter- and intra-personal communication. In Welch, G. F., Howard, D. M., & Nix, J. (Eds.), *The Oxford handbook of singing* (pp. 369–391). Oxford University Press.
- Williams J. (2012). *Teaching Singing to Children and Young Adults* (2nd ed.). Compton Publishing, Ltd.